

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Ana Tarlev și Silvia Tarlev,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă- Canal Chișinău” împotriva Silviei Tarlev și Anei Tarlev cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Silvia Tarlev și Ana Tarlev, s-a menținut hotărârea din 30 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

constată:

La 27 aprilie 2017 Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” (în continuare SA „Apă-Canal Chișinău”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Silviei Tarlev și Anei Tarlev cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei în sumă de 13 924,91 lei și taxei de stat în sumă de 417,75 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că în baza contului personal nr.17343 pe numele Silviei Tarlev au fost prestate servicii de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate. În perioada noiembrie 2010 – aprilie 2017 Silvia Tarlev și Ana Tarlev nu au achitat în termen serviciile prestate, acumulând o datorie în sumă de 13 924,91 lei.

Reclamanta a menționat că pentru soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară a expediat în adresa pârâtelor la 20 martie 2017 reclamație, care a rămas fără răspuns. Totodată a mai indicat că pârâtele manifestă o atitudine iresponsabilă, neexecutându-și obligațiunile asumate.

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana prin hotărârea din 30 octombrie 2017 și hotărârea suplimentată din 01 februarie 2018 a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă-Canal Chișinău”. A încasat în mod solidar de la Silvia Tarlev și Ana Tarlev în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” datoria pentru serviciile prestate, pentru perioada noiembrie 2010 - aprilie 2017, în sumă de 13 924,91 lei și taxa de stat în sumă de 417,75 lei, în total 14 342,66 lei. (f.d. 65, 69-70, 92-93)

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Silvia Tarlev și Ana Tarlev, s-a menținut hotărârea din 30 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana. (f.d. 112, 113-116)

La 07 septembrie 2018 Silvia Tarlev și Ana Tarlev au declarat recurs împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei și a hotărârii instanței de fond din 30 noiembrie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii. (f.d. 119-123)

În motivarea cererii de recurs recurentele au invocat, că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material. Instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor sale neîntemeiat au respins argumentul cu privire la intervenirea termenului de prescripție, eronat considerând că acest termen a fost întrerupt de debitor. Totodată, instanțele de judecată eronat au constatat faptul recunoașterii datoriei prin achitarea în luna mai 2016 a sumei de 1 500 lei, suma dată a fost achitată în avans pentru serviciile care urmau să fie prestate de către SA „Apă-Canal Chișinău” și nu a avut scopul stingerii datoriei istorice.

La 11 octombrie 2018 SA „Apă-Canal Chișinău” a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de Silvia Tarlev și Ana Tarlev să fie respinsă ca fiind nefondată. (f.d. 129-130)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 22 martie 2018, expediată participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal, la data de 11 iunie 2018, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește. (f.d.117)

În aceste circumstanțe recursul, declarat la 07 septembrie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Silvia Tarlev și Ana Tarlev este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Silvia Tarlev și Ana Tarlev au indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Silvia Tarlev și Ana Tarlev asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentelor la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Silvia Tarlev și Ana Tarlev, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Silvia Tarlev și Ana Tarlev inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Silvia Tarlev și Ana Tarlev, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas